

Min aller første bokutgivelse

Diktboka Skriverier

For meg var det litt rart å bli "ordentlig" pensjonist. Tallet står der, at jeg har blitt så gammel, levd så lenge. De som er yngre enn meg ser på meg som gammel, jeg er ikke lenger så interessant. Det er ikke meg det blir ringt til. Men jeg føler meg ikke så gammel innvendig. Jeg har fortsatt planer, mye jeg har lyst til. Og jeg har anledning hvis jeg "snur meg rundt". Jeg har alltid hatt mange idéer. Mange har ikke sett dagens lys, ikke vært gjennomførbare, men de har kanskje ledet til andre planer som jeg har kunnet gjøre noe med.

Liv Karin Lange, Molde lokalforening

I 2011 meldte jeg meg på et skrivekurs i regi av Bjørnsonfestivalen. Jeg hadde lyst å bli flinkere å skrive.

En tid etter endt kurs fikk jeg spørsmål om jeg ville være med i ei skrivegruppe sammen med tre andre damer som hadde gått samme kurs. Det ville jeg. Siden har vi møttes og lest skriverier for hverandre og snakket om løst og fast. Litt servering har vi, tre sorter ost med tilbehør og drikke. Av og til har vi hatt tema.

Ei bok blir til

I desember 2020 hadde vi igjen skrivegruppekveld. Ragna kom da med forslag om at vi kunne bestemme selv neste "tema/prosjekt". Jeg sa jeg ville lage diktbok. Det var noe jeg hadde tenkt på lenge, men aldri gjort noe med.

Allerede dagen etter tok jeg kontakt med et lokalt trykkeri. Siden jeg ikke visste om jeg ville få solgt noen bøker, ba jeg om tilbud på trykking av 10, eventuelt 20 eksemplarer. Fikk et tilbud på cirka 3000 kroner for trykking av 20 bøker hvis jeg leverte ferdig fil. Det skal jeg vel greie tenkte jeg. Bestilling ble sendt.

Dagen etter begynte arbeidet med å hente fram dikt, finne foto og lage forslag til framside og bakside. Det ble skikkelig travelt. Middager og husarbeid måtte vike for bokprosjektet mitt. Og etter ei ukes tid lastet jeg opp ferdig fil til trykkeriet. Nå var det bare å vente. Dagene gikk. Jeg hørte ingen ting. Ingen ting før jeg fikk telefon om at bøkene var ferdig.

Min første bokutgivelse

I rosa eske fikk jeg 20 trykte diktbøker levert på døra. Jeg åpnet eska med ivrige fingre og holdt min aller første bokutgivelse i handa. Skulle jeg le eller gråte? Tror jeg gjorde begge deler. Jeg ringte Berit på trykkeriet og sa jeg var så fornøyd.

Så skrev jeg på Facebook sida mi: *Diktboka mi er ferdig trykt. EKH leverte ferdig trykte på døra mi i dag. Fantastisk. En skal kanskje ikke være så fornøyd med seg selv, men akkurat nå er jeg det. Jeg har skrevet alle tekstene, unntatt én, designet den, tatt alle bildene som ligger som svake bakgrunner på sidene og lest korrektur. Synes du at jeg ikke bør skryte slik av meg selv, så gir jeg blaffen i det akkurat nå. Synes vi alle bør skryte av oss selv av og til, ikke la Jantelova "plage oss". Og så må vi prøve å ikke være redd for at det vi gjør ikke er bra*

nok. Jeg øver på det. Vi kan aldri få alle til å like oss, så da får vi bare prøve å være oss selv og gjøre så godt vi kan. Det får holde. Diktboka har jeg kalt Skriverier. Den er på 52 sider, størrelse 17x24 cm. Fin størrelse på ei diktbok.

4. februar 2021 ble altså utgivelsesdato. Det var en helt stille, 52 siders utgivelse. Ingen champagne, ingen avis- eller TV-intervju. Mulig jeg tok meg et glass vin om kvelden, men husker nå ikke helt det.

Neste diktbok

Nå begynte jobben med å få sendt ut til de som hadde forhåndsbestilt. Min eneste salgskanal var Facebook sida mi. Forhåndsbestillingene ble så mange at jeg endte opp med å trykke opp 100 bøker. 3. opplag fikk også ISBN nummer, ISBN 978-82-692417-0-9. Jeg har et enkeltmannsforetak, fordi jeg "alltid" har drevet med sang og musikk og gitt ut tre CD'er. Nå ble Midt-Norsk Musikkproduksjon også forlag. Stor stas. Neste år har jeg lyst til å gi ut ny diktbok. Den skal få navnet "Skriverier 2".

